

Omezení svéprávnosti

K **omezení svéprávnosti**^[1] dochází **rozhodnutím soudu** a to **nejdéle na tři roky**, z důvodu trvalé duševní poruchy, pokud člověk není kvůli ní schopen právně jednat. **Svéprávnosti nelze zcela zbavit**; běžné záležitosti života si může i člověk s omezenou svéprávností řešit sám. Soud vždy určí, **do jaké míry** svéprávnost člověka omezuje. Také určí **opatrovníka**.

Pokud opatrovanec něco udělá bez opatrovníka, jednání neplatí, jen působí-li újmu. Nepůsobí-li mu újmu, je platné. Pokud opatrovanec něco udělá bez opatrovníka a opatrovník to ex post schválí, je jednání platné. Pokud opatrovanec něco udělá bez opatrovníka a své jednání schválí poté, co nabyl svéprávnosti, tak je jednání také platné.

Poskytování zdravotní péče se souhlasem

Informovaným souhlasem je souhlas opatrovníka. Pacienta je nutné poučit vzhledem k jeho rozumové a duševní vyspělosti. Pokud nastane rozpor opatrovníka a opatrovance, řídí se rozhodnutím soudu.

Opatrovnická rada

Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Omezen%C3%AD_sv%C3%A9pr%C3%A1vnosti&action=history) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.

Odkazy

Související články

- Informovaný souhlas (medicínské právo)
- Poučení pacienta

Reference

1. TĚŠINOVÁ, Jolana. *Základní principy a terminologie v medicínském právu* [přednáška k předmětu Veřejné zdravotnictví a medicínské právo, obor Všeobecné lékařství, 1. lékařská fakulta Univerzita Karlova v Praze]. Praha. 3.3.2014.